

P. Hossain
Rettssoplysnings
komitee (1981)

114266

...
...
...
...
... 199

mennene
este mente at Tysk-
Aulie i Bergen den
ene».
se til meg skal jeg
tagelse.
eml - sorterende
straffoare handlin-
den tyske verne-
mpelser, sabotasje-
a art.
tyske myndigheter
til de stedlige nor-
ker, uaktet de har
for egne militære
g meddelet skal ha
ørende det norske
r omhandlede art
fremholde at det
gene med samme
et når det gjelder
ar de er øvet mot

s interesser dårlig
an - akter som
lt misenktes 'arv
g mate».

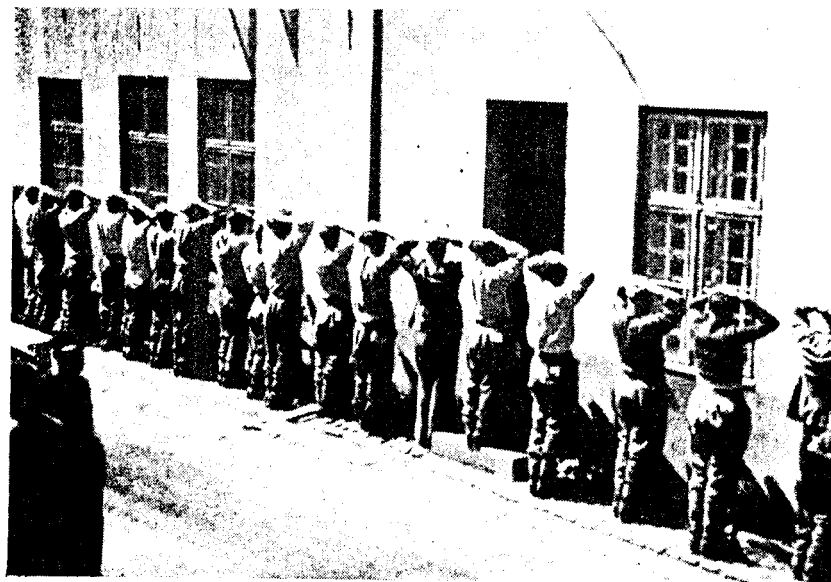
om de direktiver
dobbelbunn».
0 -- selv under
dmyge «bistand

Straffeeksersis på Akershus.

Hjemmefrontmann tramper på en varetektsfanges rygg.

Kvinner og menn måtte stå i timevis mot vegg.

Til Stortinget!

En protest mot riksadvokat Aulies redegjørelse
vedrørende gransking av angrepene på rettsoppgjøret,
inntatt i St.meld. nr. 64 (1950).

Fra

P. Harsem

Rettsoppgjørets Svarte flekker

Eget forlag.

Postboks 23, Smestad/Oslo.

1951.

Stiftelsen norske Kjølespasjonshistorie 2014
 leggen når *Sæther* hadde fått «tub». Jeg har ikke mavesyre, men det var praktisk talt umulig å få den syren jeg skulle ha, og min anmodning om diett ble avslått.

Fangen *Kivedal* lå også uten legetilsyn i 3 dager. Legen kom først et kvarter før han døde.

Etterhvert ble dog behandlingen av fangene bedre fra hjemmefrontens side, og da Rikspolitiet overtok vaktholdet, ble behandlingen helt annen og påtagelig bedre. Såvidt jeg vet var det bare sersjant *Haldorsen* som da behandlet fangene brutalt. Jeg så engang — en søndag formiddag, antagelig i oktober — at han kommanderte den norske fangen *Solheim* til å stå med ansiktet mot muren og med hendene i været. Etter en stund orket ikke *Solheim* holde hendene i været lenger, og lot dem falle ned på hodet. *Solheim* ble da kommandert i springmarsj frem og tilbake i fengselsgården. Da han hadde sprunget noen ganger frem og tilbake, saknet han farten.

Haldorsen puffet da på ham for å få ham til å løpe hurtigere, og løp selv med noen ganger sammen med hunden sin som ikke var i bånd. Da *Haldorsen* ikke selv ville løpe lenger, fikk han en vaktmann til å løse seg av. Til slutt seg *Solheim* overende med hendene mot hjertet. Han ble så kommandert til å krype tilbake til sellen sin. Jeg så at hunden glefset opp i armen på *Solheim*, men jeg hørte ikke om *Haldorsen* hadde hisset hunden. Jeg sto nemlig å så dette opptrinnet innenfor det lukkede lagervinduet i 2. etg. sammen med flere andre fanger, bl. a. Kolbjørn *Larsen*, *Hollatz* og en frk. *Eriksen*.

Jeg har ikke selv sett at *Haldorsen* har slått eller sparket fanger, men jeg har hørt at han skal ha gjort det, bl. a. skal han ha slått fangen *Kjølner* fra Tønsberg.

Jeg har hørt at engelskmennene på Akershus skal ha oppført seg brutalt mot fanger de hadde til forhør. Fangene skal ha vært temmelig forslått når de er kommet tilbake fra slike forhør. En ganggutt på «B» fortalte meg at han hadde sett en norsk fange komme ut etter avhør hos en engelsk sersjant helt forslått, han skulle vært både gul og grønn i ansiktet. Likeledes ble det fortalt blant fangene at løytnant *Leopold* benyttet mot fangene den korte ibenholtstokken han alltid gikk med.

Bilag nr. 45.

Politiforklaring avgitt den 8 6—1946 av *Erling Andersen, Horten, kokk ved Akershus*.

Jeg har aldri sett hva jeg kan kalle mishandling av fanger her

på Akershus, men jeg har flere ganger sett at de fangene som ble stilt opp ved mottagelsen her, ble sparket og slått av vaktene. Men jeg hadde ikke inntrykk av at de ble påført noen skade derved. Fra kjøkkenet her er det ikke utsikt til fengselsgården eller «gaten», så jeg så bare slikt når jeg av og til var utenfor kjøkkenet en kort tid. Det kunne nok hende at fangene kunne stå oppstilt slik opptil 6—7 timer, men som regel sto de nok oppstilt i adskillig kortere tid. Jeg møter på arbeidet kl. 7,30 om morgenen og går hjem kl. 16,30, har fri tredje hver dag. Jeg har aldri sett at fanger har stått oppstilt så tidlig som kl. 7,30.

Jeg har ikke noe personlig kjennskap til straffeeksersisen her, da den foregikk inne i fengselsgården, hvor jeg var temmelig sjelden. Jeg snakket ikke med andre fanger enn de som har tjeneste på kjøkkenet. Av disse har jeg hørt at sersjant *Haldorsen* var ansett for å være veldig lei mot fangene, at han f. eks. hvis han så en fange titte ut av sellevinduet, straks gikk inn i sellen og slo til vedk. fange. Jeg kan ikke navngi andre voktere som har slått fanger.

Jeg har hørt av forskjellige vakter at fangene — særlig i den første tiden her etter frigjøringen — var så vanskelig å behandle, at de nok kunne fortjene en «kilevink».

Det er riktig at jeg har tatt noen fotografier her fra Akershus, bl. a. oppstillinger av fanger, hvis det var noen kjente størrelser blant dem, men jeg tror ikke at jeg har noen fotos av interesse for saken. Fanger under straffeeksersis har jeg ikke fotografert.

De opptatte fotos forevist — de har ingen interesse for saken.

T. H. (s.)

Bilag nr. 46.

Politiforklaring avgitt den 21 6—1946 av *Bjørn Olaf Steen*, f. 20/7—13, Fr.stad.

Jeg var *troppssjef* i 2. tropp i *Mil. Org's* politikp. Etter frigjøringen tjenestegjorde jeg med troppen først 4—5 dager på «Gimle», deretter på Victoria Terrasse, og — da fangene derfra ble flyttet til Akershus, fulgte vi med dit.

Jeg har en eneste gang lagt hånd på en fange. Det hendte i månedsskifte mai—juni, den dag gestapisten *Kunze* og endel like-sinnede ankom til Akershus. Da jeg kom tilstede, sto de oppstilt mot muren med hendene over hodet og på tå hev. De ble så i tur og orden kommandert til å springe opp til bagasjerommet med bagasjen. Da *Kunze* ble kommandert til dette, reagerte han ikke, men ble stående gikk jeg bort og ga ham en lett dask med flate hånden på kjaken, hvorpå han kom seg av gårde. Slaget gjorde ham absolutt ikke noe, men jeg beklaget det allikevel, da jeg på forhånd hadde bestemt meg til ikke å røre noen av fangene.